

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.020/2026/5. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 13. sorsszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

16.P.20.407/2025/12. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes az elsőfokú ítélet szerinti magatartásával a felperes jóhírnevét, mint személyhez fűződő jogát sértette meg.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 44.450 (negyvennégyezer-négyszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig 56.000 (ötvenhatezer) forint fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a kiadója a hírportál hírportálnak, amely vármegye Vármegye legolvasottabb helyi és országos közéleti kérdésekkel is foglalkozó online sajtóterméke. Ezen az online portálon 2023. május 24. napján „Megúsza a pártos zaklatási botrány főszereplője” címmel cikk jelent meg, amely az alábbiakat tartalmazta: „Megszüntette a rendőrség a pártos zaklatási botrány ügyében indított nyomozást – értesült a egyéb1. Ismert, a egyéb2 egy évvel ezelőtt írta meg, hogy a párt 2021. év végi, vidéki eseményén, ahol kizárólag a párt vezető politikusai vettek részt, egy korábbi, meg nem nevezett polgármester bezárta egy szobába, majd megpróbálta megerőszakolni egyéb3 volt párt-alelnök élettársát. Az eseményen történeteket a lap információi szerint a pártvezetés megpróbálta eltussolni”.
- [2] A egyéb2 online 2022. május 5. napján hasonló tartalommal jelentetett meg cikket, amely miatt a Fővárosi Ítéltábla a 2023. január 12. napján kelt 2.Pf.20.697/2022/6. számú ítéletével sajtó-helyreigazítást rendelt el.
- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a hírportál portálon 2023. május 24. napján megjelent „Megúsza a pártos zaklatási botrány főszereplője” című cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a felperes vezetése el akarta tussolni azt, hogy egy rendezvényükön a párt egyik tagja megpróbált megerőszakolni egy nőt. Kérte továbbá az alperesnek 700.000 forint sérelemdíjban, ennek kamataiban, valamint a perköltségben történő marasztalását. Nem vitatta, hogy parlamenti pártként közszereplő, így a tevékenységével összefüggő véleményalkotás során türeési kötelezettsége magasabb, ez azonban a közfelfogás szerint sértő, valótlan tényállításokra nem terjed ki. Az alperesi közlés valótlanosságát a korábban folyamatban volt polgári peres eljárás egyértelműen igazolta, az alperesi cikk széles olvasóközönséghez jutott el, amely miatt rosszálló megnyilvánulások érték, így a cikk megjelentetésével kapcsolatos immateriális hátrányok kompenzálásaként sérelemdíjra jogosult. Mértékének meghatározása során figyelembe kell venni a jogsértés tárgyi súlyát és a felróhatóság mértékét. Az alperes profitorientált, gazdálkodó szervezet, így kétség sem merülhet fel a tekintetben, hogy a megjelentetett cikket azért tette közzé, hogy ezáltal magasabb olvasottságot érjen el.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes politikai párt, vele szemben éles bírálatok, állítások is megfogalmazhatóak, amelyekkel összefüggésben fokozottabb türeési kötelezettsége áll fenn. Álláspontja szerint a sérelmezett közlésnek nincs sértő jellege, a felperes politikai értelemben vett jóhírében csorbulás nem keletkezett. Amennyiben a felperes keresetének jogalapja fennáll, a személyiségi jog megsértésének akkor sem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása. A felperes konkrét nem vagyoni hátrányokat nem bizonyított, a köztudomású tényeken felül figyelembevehető hátrányokat nem jelölt meg. A közérdeki témájú írások esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összecszerűsége körében egyébként is nagyobb mértéktartást tanúsít. Utalt az eltérő jogi környezetre, azt hangsúlyozva, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló

2012. évi C. törvény (Btk.) 226.§-ának 2023. június 2. napjától hatályos (3) bekezdése büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést, amely nem eredményezheti a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését.

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a hírportál portálon 2023. május 24. napján „Megúsztta a pártos zaklatási botrány főszereplője” címmel megjelent cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a felperes vezetése el akarta tussolni azt, hogy egy rendezvényükön a párt egyik tagja megpróbált megerőszakolni egy nőt. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 700.000 forintot sérelemdíj címén, ennek 2023. május 25. napjától járó késedelmi kamatát, 35.000 forint perköltséget, valamint az államnak 36.000 forint meg nem fizetett kereseti eljárási illetéket.
- [6] Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a hírportál portálon megjelent, a tényállásban részletezett online cikk egyértelműen hamis, valótlan állítást tesz azzal kapcsolatban, hogy a felperesi pártvezetés a hivatkozott zaklatási botrányt megpróbálta eltussolni. A közlés valótlanosságát egyértelműen igazolja a korábban folyamatban volt peres eljárás, az ott meghozott első- és másodfokú ítéletek tartalma, mely perekben a jelen per alperese maga is alperesként részt vett. Mindezek tükrében az elsőfokú bíróság megítélése szerint különösen súlyos és egyértelműen szándékos az a magatartás, hogy a már jogerőre emelkedett ítélet rendelkező részében foglaltaktól eltérően továbbra is azt a valótlan állítást tette az alperes, hogy a felperesi pártvezetés az ügyet megpróbálta eltussolni. Nem fogadta el az alperesnek azt a védekezését, mely szerint a közlés sértő jelleggel nem bír, és azt a felperesnek mint közszereplőnek magasabb türési kötelezettsége miatt el kell viselnie. Nyilvánvalóan jelentős hátrányos következménnyel jár, ha egy közszereplővel kapcsolatosan olyan valótlan tényállást tesznek, amely szerint magatartása valamely személy elleni erőszakos bűncselekmény eltussolására irányult. A közéleti vita sem szolgálhat alapul arra, hogy jóhírnevet sértő, valótlan tartalmú közlések kerüljenek a nyilvánosság elé. Az alperest egyébként is terhelte a közzétett tények tekintetében azok valóságtartalma ellenőrzésére vonatkozó kötelezettség, amelyet a perbeli esetben elmulasztott. Mindennek a jelen perben annyiban nincs jelentősége, hogy az alperesnek pontosan tudomása volt a jogerős bírósági ítéletről, amely megállapította a közlések valótlanosságát, és ezzel kapcsolatosan sajtó-helyreigazítást rendelt el. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (2) bekezdése, 2:43.§ d) pontja és 2:45.§ (2) bekezdése alapján a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogának sérelmét, és az alperest a Ptk. 2:52.§ (1)-(3) bekezdése alapján sérelemdíj megfizetésére kötelezte.
- [7] Köztudomású tényként vette figyelembe, hogy a sérelmezett közlés komoly negatív hatással volt a felperes közéleti működésére, hitelességére, melyből szükségszerűen következik az, hogy indokolatlan magyarázkodásra kényszerült a párt vezetése. Úgy ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy a jelen perbeli jogsértés jelentős súlyú, az alperes felróhatósága egyértelműen és többszörösen kimutatható, és külön bizonyítás nélkül is megállapítható az alperesi jogsértésnek a felperesre mint sértettre gyakorolt káros hatása. Mindezekre figyelemmel a 700.000 forint tőkeösszegben megjelölt felperesi sérelemdíj igényt eltúlzottnak nem találta. Az alperest a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdése alapján marasztalta késedelmi kamatban, miután semmilyen indokát nem találta annak, hogy a jelenlegi értékviszonyokhoz képest állapítsa meg a sérelemdíj mértékét.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes fellebbezett, amelyben annak megváltoztatását és elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan sérelemdíjban való marasztalásának mellőzését, harmadlagosan a felperes részére fizetendő sérelemdíj összegének 200.000 forintra történő leszállítását, és a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérte.

- [9] Elsődleges fellebbezési kérelmének indokaként azt adta elő, hogy a felperes politikai szereplőnek minősül, vele szemben éles bírálatok és állítások fogalmazhatóak meg, így tőle fokozottabb tűrési kötelezettséget kell megkövetelni. A sérelmezett közlések sértő jelleggel nem bírnak, a felperes politikai értelemben vett jóhívnevében – a vele kapcsolatban megjelent tényállítás következtében – csorbulás nem keletkezett.
- [10] Másodlagos fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy önmagában a személyiségi jogsértés ténye az ítélezési gyakorlat szerint nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát, annak feltétele a nem vagyoni sérelem bekövetkezése, miután jogszabály csak a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felperest. A felperes azonban a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott, ilyen hátrányokat nem bizonyított, az általános életpaszthalatok alapján pedig nem vonható le olyan következtetés, amely szerint a felperes sérelemdíjra lenne jogosult.
- [11] A sérelemdíj leszállítására irányuló harmadlagos fellebbezési kérelme kapcsán hangsúlyozta, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, a felperest ért sérelmet ebben a hírfolyamban a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni a nem vagyoni sérelem megállapításánál. A felperes az alperes kiadásában lévő különböző sajtótermékekkel szemben párhuzamosan előterjesztett sérelemdíj követeléseivel kapcsolatban ugyanazokat a tényeket ismételte meg, és ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkozott. A Kúria irányadó gyakorlata szerint, amennyiben a felperesek a perben ugyanazokat a hátrányokat jelölik meg, mint amelyeket az előző perben eljár bíróságok már értékelték, új tényre, bizonyítékra nem hivatkoznak, az adott esetben alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolja (Pfv.IV.20.475/2022/4. számú ítélet, indokolás [27] bekezdés). Emellett a jogsértőként értékelt állítások közös jellemzője, hogy nem a felperes személyiségét minősítik, hanem politikai tevékenységére vonatkoznak, ráadásul a közvélemény a felperes vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, amely ezáltal a felperesnek okozott hátrányt is degradálja. Így a perbeli közlés tartalma – általános tapasztalat szerint – az átlagosan mondható olvasót a felperesről alkotott benyomásában már nem befolyásolta. A felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogát sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő. Azt is hangsúlyozta, hogy a sérelemdíj magánjogi szankció, amelynek elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, és csak másodsorban magánjogi büntetés. Fellebbezésében is hivatkozott a Btk. 226.§-ának 2023. június 2. napjától hatályos (3) bekezdésére, amely büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést, ez a rendelkezés nem járhat a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítésével. A prevenciós funkció nem válhat dominánssá a sérelemdíj összegének meghatározásánál, a polgári jogi szankció nem veheti át más jogági szankció szerepét. Kitért arra is, hogy a felperes a közszereplő kategóriáján belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyiségi körbe tartozik, a politikai viták aktív résztvevője, így számolnia kell azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják. Mindemellett értékelni kell azt a körülményt is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása, a pártok és más politikai szereplők gyakran fogalmaznak meg erőteljes bírálatokat egymással szemben. A késedelmi kamatban való marasztalását azért kérte elutasítani – a Kúria Pfv.IV.20.504/2025/4. számú döntésére is hivatkozással –, mert amennyiben a bíróság a sérelemdíj mértékét a jelenkori ár- és értékviszonyok alapján állapítja meg, nincs szükség a késedelmi kamat kikötésére.

- [12] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes fellebbezése szerint a sérelmezett közlés sértő tartalommal nem bír, azonban az elismerten valótlan tényállítás sértő jellegének hiányára vonatkozó indokait nem adta elő. Meg sem próbálta bizonyítani a leírtak valóságát, illetve annak ellenére állított valótlant, hogy a sajtó-helyreigazítási per után már tudomással kellett bírnia arról, hogy hamis állítást híresztelt. A vélemények közlése kapcsán a közszereplőket terhelő türeli kötelezettség a valótlan tényállítások tekintetében nem áll fenn. Az alperes azt állította, hogy nem riadtak vissza egy súlyos, a közvélemény számára visszataszító bűncselekmény eltussolásától, és nem az áldozat, hanem az elkövető mellett álltak ki. Ez az állítás a közmegítélés szerint alkalmas társadalmi megítélésük hátrányos befolyásolására. Egy ilyen valótlan állítás nem hogy csorbítja, de kifejezetten rombolja az érintettek társadalmi megítélését, amelynek kapcsán az általuk igényelt sérelemdíj eltúlzottnak semmiképpen nem tekinthető. A bírói gyakorlat egységes abban a kérdésben, hogy a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése is elfogadható. Tény, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, azonban minden ilyen platformot az alperes üzemeltetett, és üzemeltet jelenleg is. Az tehát, hogy többször is megsértette a jóhírnevüket, nem lehet érv a sérelemdíj iránti igény mérséklésére, mert ezzel az alperes a saját felróható magatartására tudna előnyszerzés végett hivatkozni, amely a Ptk. 1:4.§ (2) bekezdésével is ellentétes. A többszöri megjelenést mint a sérelemdíj összegénél figyelembe veendő körülményt az alperes terhére kell értékelni, ez ugyanis egyrészt kifejezetten a jogsértés célzatos jellegére bizonyíték, másrészt pedig ezáltal csak azt érte el az alperes, és nyilvánvalóan ez is volt a szándéka, hogy bővült az a személyi kör, amely a valótlan és sértő állításokról értesült. Egy személyiségi jogsértő valótlan állítás jogkövetkezményeiről való döntés teljesen független attól, hogyan módosította a jogalkalmazó a rágalmozás Btk.-beli tényállítását. Az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj mértéke mellett fel sem merülhet, hogy a büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának a felerősítését eredményezte volna. Nem fogadható el az az érvelés sem, hogy az olvasóközönség hozzászólt a sajtóban a közszereplőkre tett valótlan állításokhoz, ugyanis az alperesnek éppen kiemelt felelőssége, hogy az eseményekről a valóságnak megfelelően számoljon be. A megítélt sérelemdíj az alperes 2024. évi adózott eredményének töredéke, kisebb összegű sérelemdíjnak visszatartó hatása nyilvánvalóan nem lenne. A keresetben érvényesített és az elsőfokú ítéletben megállapított összegű sérelemdíj a jogsértéskori értékviszonyok alapján szükséges a hátrányok ellentételezésére, a Ptk. 6:534.§ (1) bekezdése alkalmazásának feltételei a perbeli esetben nem álltak fenn.
- [13] A fellebbezés nem alapos.
- [14] A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetést nem vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette.
- [15] Nem osztotta a másodfokú bíróság az alperesnek azt az álláspontját, hogy a felperesnek mint politikai szereplőnek minősülő pártnak a keresetben kifogásolt tényállítást túrnie kell, illetve az rá nézve nem sértő.
- [16] A PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában kifejtettek szerint – amely a jóhírnév megsértésére alapított személyiségi (személyhez fűződő) jogi perben is megfelelően alkalmazandó – a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni.
- [17] A cikkben foglaltak szerint a felperes vezetése megpróbálta eltussolni a nemi erőszak ügyét, ami azt a jelentéstartalmat hordozza, hogy a felperesi párt vezetői a pártrendezvényen

történekről tudomást szereztek, és arra törekedtek, hogy a cselekménynek ne legyenek következményei. A valótlannul híresztelt állítás szerint tehát a felperes a jogi és az erkölcsi szabályokkal szembe menve, azokat kijátszva szándékosan úgy járt el, olyan aktív magatartást tanúsított, amellyel a párt tagja által egy nő ellen elkövetett szexuális erőszak kísérletének napvilágra kerülését, az azzal kapcsolatos következmények bekövetkeztét meg kívánta akadályozni.

- [18] E valótlann közlések az elsőfokú bíróság helyes következtetése szerint sértők a felperesre nézve, mivel a cikk egy nemi erkölcs elleni bűncselekményre vonatkozó visszaélésben közreműködő személyként (szervezetként) ábrázolja. Nem igényel külön bizonyítást, hogy ez egy politikai párt társadalmi megítélését egyértelműen és szükségszerűen hátrányosan befolyásolja, népszerűségét erodálja.
- [19] Az alperes arra helytállóan hivatkozott, hogy az Alkotmánybíróság több határozatában kifejtettek szerint a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik, melynek részét képezhetik a tényállítást tartalmazó megnyilvánulások is; indokolt ezért, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét {7/2014. (III. 7.) AB határozat [45], [47], [49], [50] bekezdései}. Azonban a sajtó tájékoztatási tevékenységének szabadsága sem korlátlan, a sajtószabadság gyakorlása senkit nem jogosít fel valótlann tények közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése {3217/2020. (VI. 19.) AB határozat [41] bekezdése, 3350/2022. (VII. 25.) AB határozat [44] bekezdése}. A valótlann tények állítására, a tények meghamisítására a véleménynyilvánítás szabadsága közszereplő tekintetében sem terjed ki (BDT2024.4779.). Az Alkotmánybíróság még a politikusok egymás közti vitájával kapcsolatban is hangsúlyozta, hogy a választási kampány szabadságának védelme nem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlann információt, állítást terjeszthetnek egymásról [7/2014. (III. 7.) AB határozat].
- [20] A fenti valótlann tények állítása (híresztelése) esetén súlytalannak találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését is, hogy a társadalom tagjai a politikai nyilvánosság működésének kiismerése folytán képessé váltak a közlések megfelelő kritikával, körültekintéssel történő értékelésére. Az olvasók kételkedésére való hagyatkozás a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 10.§-ában megjelenő tájékoztatási követelményekkel és az újságírói etikai szabályok követelményeinek betartásával is ellentétes lenne.
- [21] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy a felperes a jogsértés miatt a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése alapján sérelemdíjra jogosult, és annak a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében részletezett szempontok szerint meghatározott mértékével is egyetértett.
- [22] A nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmény elleplezésére vonatkozó valótlann közlés alkalmas volt arra, hogy a politikai párt felperesbe vetett választói bizalmat megingassa, hitelességét megkérdőjelezze, így a jogsértés a felperesnek köztudomás szerint is [Pp. 266.§ (2) bekezdése] nem vagyoni sérelmet okozott. Ezzel szemben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésében írt megdönthető vélelemre tekintettel a felperest nem érte a sérelemdíj megítélését szükségessé tevő nem vagyoni hátrány, amelynek nem tett eleget.
- [23] A felperes, mint a közügyeket alakító politikai közszereplő szervezet, nem vitásan hatékonyabban tud fellépni tömegkommunikációs eszközökkel az őt ért támadásokkal szemben, valamint a vele szemben kifejtett bírálatokat a nyilvánosság másképp, elsősorban politikai érdekek mentén kezeli {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57]}. Ezek a

szempontok alapozzák meg a fokozott tűrési kötelezettséget az őt érintő megnyilvánulásokkal szemben. Ugyanakkor e jellemzők nem eredményezhetik a véleménynyilvánítási és sajtószabadság tág határain is átlépő valótlan, jogsértő közlés rá, mint közszereplőre gyakorolt hatásának bagatellizálását a sérelemdíj meghatározása során sem. A személyéről kialakult társadalmi értékítélet védelmére a közszereplő felperes is jogosult, az őt érintő valótlan és sértő tények széles nyilvánosság előtti közlésével okozott joghátrány kompenzációja érdekében a sérelemdíjban történő marasztalás nem volt mellőzhető.

- [24] Az elsőfokú bíróság azt is helyesen rögzítette, hogy a személyiség megsértésével okozott hátrány pénzbeli ellensúlyozásának kettős funkciója van: egyfelől kompenzációs szerepet tölt be, másfelől magánjogi büntetésnek is tekinthető. A kompenzáció az elszenvedett sérelem hozzátétőleges, alternatív kiegyensúlyozása olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával, amely az elszenvedett sérelemért arányosnak becsült, más nemű – pénzben kifejezett – előnyt nyújt. A magánjogi büntetés pedig nem más, mint pénzbeli elégtételadás. A sérelemdíj iránti kereseti kérelmet a polgári per bíróságának a Ptk. felhívott rendelkezései alapján kell megítélnie, a személyiségi jogokat szükségszerűen más jogkövetkezményekkel és eltérő keretek között védő Btk. rendelkezései alapján polgári perben döntés nem hozható, hiszen a Ptk. a sérelemdíj összegének meghatározása körében nem tulajdonít jelentőséget annak, hogy a Btk. mely tényállási elemek alapján minősít valamely magatartást bűncselekménynek.
- [25] Azt is hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy noha a sérelemdíj meghatározásakor a jogintézmény büntető funkciójára az okozott hátrány nagyságától függetlenül kell figyelemmel lenni (BH2020.235.), az elsőfokú bíróság által megítélt összegű sérelemdíj tekintetében nem állítható a prevenció jelleg indokolatlan előtérbe kerülése. A sérelemdíj magánjogi büntetés funkciója a megállapítottnál kisebb összegű sérelemdíj esetén még az elengedhetetlenül szükséges mértékben sem érvényesülne.
- [26] A felróhatóság mértéke, a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatása körében egyetértett a másodfokú bíróság a felperesnek azzal az álláspontjával, hogy az ismétlődően, azonos tartalommal, több felületen a nyilvánosság elé kerülő valótlan közlés növelheti a hamis állítás hitelességének érzetét, fokozottan alkalmas lehet arra, hogy a közvélekedés részévé váljon és az érintettől kialakult társadalmi értékítéletet befolyásolja. Mindennek abból a szempontból is jelentősége van, hogy bár a sérelemdíj mértékének meghatározásánál figyelembe vehető mérlegelési szempont, hogy az adott ügyben keletkezett más sajtócikkek kapcsán korábban milyen összegű sérelemdíjak kerültek megállapításra, amely indokolhatja alacsonyabb összegű sérelemdíj megállapítását is (Kúria IV.Pfv.20.588/2025/4-II. számú ítélet), azonban a többszöri közlés fentebb részletezett – az elsőfokú bíróság által is értékelt – hatásának mérlegelése ebben az esetben sem mellőzhető. A perbeli esetben a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, az elsőfokú bíróság által részletezett, a felperest ért nem vagyoni sérelmekre, valamint a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójára is figyelemmel a megítélt összegű sérelemdíj az alperes részéről általánosságban hivatkozott, de konkrétan nem nevesített, más sajtócikkek kapcsán folyamatban volt peres eljárások mellett sem tekinthető eltúlzottnak.
- [27] A Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésére figyelemmel irányadó Ptk. 6:532.§-a szerint a sérelemdíj a sérelem bekövetkezésekor nyomban esedékes, a Ptk. 6:534. § (1) bekezdése alkalmazásának feltételei nem álltak fenn, ezért az alperes a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdése alapján a jogsértés időpontjától kezdődően köteles késedelmi kamatot fizetni.
- [28] A Ptk. 3:1.§ (3) bekezdése szerint a jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illetheti meg. E rendelkezések értelmében a valótlan és a közfelfogás szerint is a jogi személy hátrányos megítélését kiváltó, sértő tény állítása, híresztelése, vagy hamis

szinben való feltüntetése a jogi személy jóhírnevének, mint személyhez fűződő jogának megsértésére alkalmas.

- [29] A fenti pontosítás mellett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [30] Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított összegben.
- [31] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.
- [32] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt feltételek hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2026. április 30.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró